

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ως προτίμων τὴν Ἀλεξανδρεῖαν.

p. 9. 37.

Ταῦτα ἔτηνος πάντα Τάλληρα Ισπινάκη προπληυτίκα τὰ ἡμέραν καὶ ἔμπνιαν. ἐνδιδάσται δις της εἰδουσάδες.

ΕΝ ΑΓΓΙΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18. ΜΑΐΟΥ.

29

Στι φυτικὸν δικαίωμα ἔχει ἕκποστος νὰ
ἐκθέτῃ ἐλευθέρως τὰ ἔαυτού φρονήματα.

Τὸ σκοπιμότατον τέλος, διὰ τὸ ὅποιον ἡ
ἀγαθοποίης δεῖξε τὸν Κψίστων τὸν ἀνθρωπον
ζῆπλαστεν, εἶναι ό ἐνδαιμονία τοῦ λογικοῦ τού-
του ζηνού. Άλλ εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ φθά-
σῃ δ ἀνθρωπος εἰς τοῦτο τὸ τέλος, στερεούμε-
νος τὴν ἐλευθερίαν του. Καθ ὅτι ἐδυνήθη εὐδαιμονία
δὲν καθθρεύῃ, εἰμὶ εἰς τὴν γαλήνην καὶ ἀταράξη
αὐ τῆς ψυχῆς, πῶς εἶναι πώτε δυνατὸν νὰ ὑπέρ
χῃ ὁ ἀνελείθερος γαλήνης καὶ ἀτάραχος; ἀ-
θροπος δηλονότι, δητος ἔναι πάντοτε ὑποκεί-
μενος εἰς τελυειδεῖς ἀλόγους δρέσεις τοῦ θετό
τουτου, τῶν ὅποιων πολλικις γίνεται ἐλεεινὸν
θύμας Ο ἀνθρωπος λοιπὸν εἶναι παρὰ τὸ Δη
θεσις τῷ ιδεῶν, εκεῖ ἀναγκη πᾶσαν συνε-
μισθηγού πλασμένος ἐλέυθερος. Ωςε, ἔχον ἔκα-
σος φυσικὸν δικιώματον τῆς ἐλευθερίας, ἔχει τὸ
αὐτὸν δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκθέτῃ ἐλευθέρως τὰν ὅ,
τι φρογῇ περὶ διποιειδότοτε πράγματος. Άλλως
δὲ, πευκομιστένος εἰς τὸ νὰ φυλάξῃ τὰς ἔννοι
ας του κεκρυμμένος, εύρισκεται ἀδιαλείπτως εἰς
φρικτὴν ταραχήν, καὶ ἐπομένως εἰς ιλιτελῆ
κακοδαιμονίαν· τὸ ὅποιον εἶναι φανερώς ἀντίθε-
τον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ παναγίδου Δημιουργοῦ!
Τοῦτο δὲ δυνάμεθα να τὸ ἐννοίσωμεν σφρέρα
ἔαν συλλογισθῶμεν ὅτι διδυσυχὴς ἀνθρωπος περὶ
πλανώλενος εἰς τὰ Βρέσα τῆς ἀγνοίας σκότη,
πολλάκις ἐκτραχηλίζεται εἰς τὸ νὰ συλλάσῃ
ἄτοπα, καὶ διέθεσον πρόξενα φανήματα, τὰ
ὅποια ὑποτρέφει, πολίζων ὅτι εἶναι διθὺς καὶ
σωτήρια.

Βάν λοιπὲς ἥτις κατηγορεῖται μένος νὰ τὰ κρά-

τῇ μυσικὰ εἰς τὸ ἐνδέμαυρον τῆς ψυχῆς του,
διαιμένει μέχρι θανάτου· εἰς τὸν ἀπίτην, καὶ ἴσως
ὅτι δ ἀνθρώπος οὐτὶς εἰς τὸν ἀπώλειαν κατα-
κημανίζεται, πυνεπιστύμων ἵσως καὶ πολλοὺς τῶν
ἀφελεζέρων. Άλλ εἴτε ἔχῃ τὸ ἐλευθερον νὰ τὰ
κοινωποῖ, τότε γινομένης μεταξὺ πολλον συζη-
τήσεως, καὶ τῇς ἀτοπίας ἀνακαλυπτομένης,
ἐλευθεροῦται διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐκ τῆς ἀ-
πάτης, θίνει καὶ σώζεται.

Επειτα, ἡ εὑρεσις τῆς ἀληθείας, ἡ πρόσος
τῶν τεχνῶν καὶ ἐπισημουν, ἡ ἀνακίλυψις πολ
λῶν ὡφελίων γυώσεων εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλα
ποσ δέ θέων δυνατῶν νὰ γενῇ, εἰμὶ διὰ τῆς
μετὰ λόγου διαφιλονεικήσεως περὶ τῶν φρονη-
τουτου, τῶν ὅποιων πολλικις γίνεται ἐλεεινὸν
μάτων ἐκάστου. Ωςε ὅτου λείπη ἡ ἐλευθερία ἐκ
μισθηγού πλασμένος ἐλέυθερος. Ωςε, ἔχον ἔκα-
κλιτη καὶ αὐτὴ ἡ ἀληθεία.

Άλλ την ἥτις ἀπουσία τῆς ἀληθείας, ἔκα
ἀγαντιρρητῶς ὑπάρχει παρουσία ὅλου ἐν γένει
τῶν κακῶν ἀνεξαιρέτως. Εἰς τοιαύτην ἀθλιωτάτην
κοινωνίαν ἐξαιδραποδιζόμενοι κατ' δλίγονον οἱ ανθρω-
ποι, ἀσκαθίζανται κατεπταγμένοι, χρειαζόνται
καὶ παντὸς καλοῦ αγεπίδεκτοι, Οἱ ποιήσοντες
ἐν ὅσῳ διαμένοντες ἐλευθεροι, ἐκοινοτοίουν λε-
θέρως τας δόξας των, ἡκυρεύον καὶ εἰς τὴν πα-
δεῖκα καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν. Η ελευθερία ἔκειται
τῶν φρονημάτων αὐτῶν ἀκονίζοντα τὰ πνευμα-
τάτων, ἐγένησε τοὺς μεγάλους ἐκρίνους νόσους,
καὶ εὑργέτας τῆς αἰθριωπότητος. Άλλ ἔτε
ἀπολέσαντες τὴν ἐλευθερίαν του, περιωρίζονται
καὶ ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγνοιῶντων,
πέραντα τότε συντάσσουν καὶ τὰ μεγάλα
τητα τοῦ πνεύματόστοις διό καὶ δει ἐδυνηθῆσαν

τοιούτην ἐπιγραφὴν· „Μενεκράτης ὁ Ζεὺς Φίλιππος εἰς τὸ ιατρεῖον“¹¹ Οὐ φίλιππος οὐδέποτε τὸ γένος τουτοῦ φασινηγό τοῦ Ιατροῦ απέγραψε πρὸς αὐτὸν·¹² Φίλιππος Μενεκράτης οὐ μάνει. Σὲ σιμονέων νικάγιας εἰς τὰν Αυτίκηραν¹³ Ηλίας αἴτη τῆς Φωκίδος, ὅπου καὶ ἐφίτης, καὶ κατεγκενίζετο ὁ καλλίσος ἐλλήσσος (τὸ σκάφος). Ήδη καὶ πολλοὶ μὲν αθενεῖς ὑπάγαινοι ἔκει διὰ νὰ θερπευθῶσιν, ηγαντούσθωσι, μάλιστα δὲ οἱ ὑπὸ μανίας κυριεύουσι. Οθεν καὶ ὁ Φίλιππος ἐπὶ πε τὸν μαινόμενον ίατρὸν εἰς τὴν Διατίκηραν διὰ νὰ ἐλλέσσονται, μῆτως καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῶν μανιώδους πάθους τῆς ἀλαζονείας. Αλλ' ὁ Ιατρὸς οὗτος ἔχει φρενὸν διὰ τὸν τύφον, ἐκώφεντες εἰς τοῦ Ιακεδάνους τὸ σκόμιματα.

Ο δε Φίλιππος οὐδέποτε ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Μενεκράτους ὑπὸ τοῦ τύφου ἀπανθρακωθείσης, δὲν ἤσθάκετο τοῦ γελίου ταύτην τὴν μάργιγα, κάριμες συμπόσιοι οἰστιλικοπρεπεῖς, συγκαλεῖσθαι μάτορες ὅλους τοὺς προῦχοντας, καὶ αὐτὸν τὸν Μενεκράτην· διὰ τοὺς δποῖον εἰχεν ἵτιμασμένου ὀλίγον μακράν τῆς τρατέης θρόνου διαπρεπτῇ ἴψηλόν. Οτε δὲ ὑπῆγεν ὁ Ζεὺς Μενεκράτης, ὑπίδεχθέντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Φίλιππον μὲν θεοπρεπεῖς τελετῆς, τὸν ἐκάθισαν ἐπὶ τοῦ Θρονοῦ. Εγὼ δὲ οἱ λοιποὶ ἔχαιρον τρώγοντες καὶ πίνοντες, μετανίκος τῆς ἐνδεδυμένους σιλίνης ιερὰν ἔθυμιαζε τὸν Δία Μενεκράτην· ἄλλοι δὲ τὸν ἐδοξολόγουν. Ο Μενεκράτης λοιπὸν πισεύστας καὶ αὐτὸς ὅτι τῷ ὄντι εἶναι Ζεὺς, ἔδεχτο μετὰ κόμπου τὰς δοξολογίας καὶ τὰ θυμιάματα. Αλλ' ἐπειδὴ ἡ πεῖνα κατὰ ὀλίγον αὐξανομένη, κατάκυτος νὰ κευτᾷ σφιδρῆς τὸν σόμαχον, τότε ὁ Ιατρόθεος ἐπεχείρησε νὰ ὑποπτεύηται μῆτως ἥντος καὶ ἀνθρώπος, καὶ νὰ διέγηγηται δαιμονίως τα ἐπὶ τῆς τρατέης. Τέλος δὲ πάντων αἰσθανθείσης ὅτι εἶναι ψιλὸς ἄνθρωπος, ἐπιδηγεὶς μὲν θυμὸν κάτω ἀπὸ τὸ ὄψος τοῦ θρόνου, καὶ φεύγων ἐφώναζεν ὅτε ὑπέσθη παρὰ τοῦ Φίλιππου. Ωσε ὅτι δὲν ἐδυνάθη νὰ κατορθώσῃ ἡ μάκιξ τοῦ γελοίου, τὸ κατώρθωτεν ἡ πεῖνα.

Ο Μενεκράτης οὗτος, ὅτες ἐπεπόλασε κατὰ δυσυχίαν εἰς τὴν Ελλάδα κατὰ τὸ ὀκταετές ἥδη τοῦ ἀγῶνος ἡμίσην οἰστόμα, εἶνας

πάντοτε μὲν γελούμην, ὡς ἀνίκειος εἰς τὸν μὲν φίεντας ἀνθρωπον, μάλιστα δὲ εἰς αὐτούρωπον, οὐτινες ἐκ συμφώνου ζωσθέντες τὰ ὅπλα, ἔχουσι τρόπος ἀλλήλους ἀμετάθετον συνθήκην ἢ νικάσιον καταίσονται, ἔχοντες ἀγαξίπαντες τα αὐτὰ δικαιώματα, κατὰ τὴν ιδίαντον ἔκτισην ἀρετὴν καὶ αξιότητα, ἢντας αποθάνωται πολεμοῦντες τὴν Τυραννίαν. Αλλ' ἡδη μετὰ τὴν ἐλευσιν τοῦ ἑστηκατάτου ήμων Κυβερνήτου, ὅστις εἶναι τὸ πρῶτον ποτον τῆς μετριοφροσύνης, τὸ νὰ ἐπιμένωμεν μενεκρατίζοντες, ἄλλοι μὲν σύροντες κατόπιν οὐρᾶς ἀνευ τινὸς ἀνάγκης, ἄλλοι δὲ περιπατοῦντες χορδισμένοι ἐντόνες, ὡςε τὸ μὲν σῆθος εἰς τὰ ἐμπροσθεν ἐπεκτενόμενον νὰ συγκλατίζονται ὡς μικροὶ να κυρτὴν ἐπιφύλαξιν, ἢ δὲ κεφαλὴν εἰς τὴν ὄπισθεν οιαίς κεκλιμένη νὰ ἀποτελῇ κυκλικὸν τόξον, ἴψωμένων τῶν αφθλμῶν πάντοτε ἐπὶ τοῖς ἀσέρας, ὡς νὰ μελετῶμεν καὶ εἰς τὰς ἔδους τὰ σύράνα.

Καὶ οἱ μὲν περιέργως τὰ ὑποδέματα προταρασκευάζοντες, ὡςε ίκανος μακρύτερος νὰ κρυτούσοι, διὰ νὰ καταπλήττωμεν τοὺς ἀπαντόυτας· οὐ δὲ καὶ αὐτὸς τὶς ἀσέμνυσις γυναικεῖς κατὰ τοὺς καλλυπισμοὺς ὑπερβαίνοντες, τολμῶντες νὰ προσάπτωμεν τοιμίς καὶ εἰς αὐτὰ τοῦ σώματὸς μας τὸ μέρη, ὡςε νὰ διεγείρωμεν τὴν αἰδὸν τὸν ἴρωταν, οἵτινες οὐδεποτέ μης ἐρυθριάζουσιν· οἱ δὲ νὰ μενεκρατίζωμεν ἄλλως πως, ἔκαστος ἡμῶν κατὰ τὴν μενεκράτειον κεφαλήν του, ἀπαιτοῦντες θυμιάματα καὶ δοξολογίας, ἐνώ ὁ ἐξουχωτατος Κυβερνήτης μὲν ἡρότατα παραδείγματα μετριοφροσύνης, ὁλιγαρκείας, καὶ σελυότητος μέσος διάσκει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἑαυτούς, τούτο ἡδη εἶναι ὑπερκαταγέλασον! Αλλὰ τὶς νὰ μής δοξάσῃ γιατὶς νομίζομεν ὅτι ἐδηρχειάζεται θεῖος δίκτυοι·

Τὸ δὲ τὰς ὑαλοφορίας παρίσταν πάντος τὸ τε ἱσως ἐθεραπευτο, ἐσι ή Διηγή μπο τοῦ Ολύμπου καταβάσα, καὶ τὸν ἐπικείμενον επὶ τοὺς ὄφεαλμοὺς ἡμῶν παχυλίον ζιφού αφελοῦτα, μήσε καθίσαντες ίκανοις νὰ γυναρχίσομεν καὶ πολιτηγινούμον, καὶ ἀνθρώπους οἷαίσιον.

Αλλὰ τὰ μὲν ἐλαφρὰ σωμάτια μικροτάτη ποιοὶ ἀνέμοι τὰ ὑψόνες ἐπὶ τὴν αἰθέρα, τι δὲ οὐρεα σώματα, οὐδὲ αὐτὸς ὁ λαϊκὴς σύναται νὰ τὰ μετακινήσῃ.

καὶ τὰ Εὐοιά πλίον τὰ δραπετηρίωντα ἀνέστησαν
τὸν λόγον κατάστημα εἰδύγητο τῆς συμβολῆς τοῦ
φιλόλευθίου· ἐφ ὃ καὶ, συστούμενοι ἔχοντες
μόνον τὸ γενικόν παλέν, περιπτοῦμεν τὸν ἑταῖρον
οὐρανού πόλει τέλλομεν διεῖται λαζ, εἴ τεώς καὶ
τυπτερά, προσπληρωτέα καὶ ἔξαντρίαν διετεῖ

„Πάντα γαρ τὸ ἀριστεῖον ἀποσίντας θεωρούμενα;“ τύπου τὰ ἔργα. Προτεκαλλύται δὲ οἱ τὰς ἀστραφέας, καὶ διαχέει τὰς τὰς ἐπενθερώμενας, θεωρότητος φίλοις τὰ μὲν συδιάλυσι, τεπεινοῖς τὸ ἄριστον τῆς φρεστάστων. Αλλ' οὐσις δὲ τὸ μίνιν ἔτι ἡ ἐρημείη μαρτυρεῖ φυλάττουσα τί αὐτοῖς εἴρητος καθ' ὅλην τὰν σημειῶσιν, κατὰ τὸ

Συντεγμα, μέλλει ως περίεχη ἀφελίμωσις και
περιέγυας γνώσεις, ἀφοράτας τὸ κοινόν συμφέρον.

Οι κατά τόλεις ἐπιτυχίαι μας, εἰς τοὺς
ὅποισιν μέλησυ να ἀκοτείνωσται σι κύριοι οὐρ-
θαρμοῦται·

$$E_i = \sum_j y_{ij} x_j$$

δεκάτης Αιδηψίας Ζ. Μάρτιου του.

Sig. 180

в кубах Пантелеин В. Пантелеин

Ei: $\prod_{k=1}^n$

ΕΛΛΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΣΤΕΓΩΝ

Eti Nātka

Digitized by Google

σμῶν, καὶ τὰς γυναικάς τούς φυλάττοντες τοὺς ΝΙΚΥΤΟΣΟΝΙΑΣ.
ἀκελλαθοῦντες ὄρευς".

Εαν ούτως μεταχειρίζονται οι αδέρφαι
Χριστιανοί θρησκείας.

Γ. Να μήν αὐτισμοίσιν εἰς τῷρ σεμνοτύτα.
Γ. Να αποφεύγωτι πάσαν προσωπικὴν ἕδουν
καὶ συκοφαντίαν¹⁰.

Τούτοις λοιπού τὸ συγχρηματικὸν κόμετ τοῦ ἐ^τ
θνετοῦ οὐκέται πρὸ ὄρθρου μὲν ἔχοντες, καὶ ταῦς ὅποι
οὐς ἔθηκε περιφρίσαις αὐτῷ. Οὐς φυλάκτωντες, μὲν
λόγουν γὰρ ἐκποτίμημεν εἰλευθερώις τῶν στοχασμῶν
καὶ τὰς γιώμας μας, οἵσαι φρονοῦμεν ὅτε οὐκανταί
εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρί^ς μη^τ, καὶ εἰ ποιῶν γὰρ ἀπέβη (x).

δος, δεκτηρίου γα καταχωγίσμενες εἰς τὰν ἐρη
μέριδαν καὶ τὰν τῶν αλλού ἐκευθεῖσαν καὶ
σπουδαῖς συντετελεῖσας διατρίβας καὶ τὸν
νόμον τοῦ Σωτῆρος μὲν φιλούμενοι, εἰρή
τού Θεού καὶ τοῦ Ναοῦ. Ήτε ἐκοσμίς τῆς Διη-
Σαΐτητος ἐφηλορίδες μέλιται καὶ ἐκοιδεται εἰς τὸ
εἶδος δις τὰς εὐωμήδος τρίτην καὶ περισκε-
νή. Εἰτούς οὐδεγον καὶ στυπεῖς μελίται γα κατα-
στρεψει λαπάσας· διότι πρὸ θύμισθαι εναργεῖσιν
εἰς κατασκευὴν γένεται καλὺν χαρακτῆρα.

Αλλαζόμενη για όμοιος το παρόντος και με πάρα πολλά τα ιδιαίτερα και με προστάσια

αθηναῖς οὐτι δέ τοι εἶται, εἰπεὶ συνθήκη, τίνος διασυνελθεῖν ὁ λόγος καὶ συνεργείας ἀπεδέχεται καὶ ἐγράψῃ περὶ τοῦ πόση πρέστη νὰ τοὺς τίσουντας τῷδε; ἀλλάζειν οἱ τολμῆται, καὶ ἀπομικνεῖν ὡς τροφές τὰ βίβλων, καὶ γενικῶς ἐξ πόσες τὰ τοῦ Πατρός (6). Καθὼς λοιπὸν μεταξὺ δύο τινίσιν ἀθρώπων συμφωνοῦντα περὶ της ἴπποθεσεως εἰναὶ περιττὰ τὰ γράμματα· εἰστοι πως καὶ μεταξὺ πολλῶν, εἴτε τοῦ λοιποῦ ἔχοντος διῆγεν τὸν λόγον εἰτινες πρώτην παικτικούς αὐθόρους τὴς συνθήκης. Τοῦ ἔχει τὰ ιαντῶν ἐνδικημονία.

Αλλ έπειδη εἰς τὸν βίον τούτου ὥπερ κακοὶ¹
λογία παθεῖσι οὐδεποτε καταπολεῖσθαι
εἰς στρεψίται τολλάκις τοῦ λογικοῦ, καὶ τα
ρρέουσι ἀπό τὴν ἑκάστην, περιπλανᾶται εἰστὰ;
σλυχεῖς τὰς λοκίας ὁδῶν, διὰ τοῦτο καὶ μό²
ντος θελεύτης οὐ προλίθωσιν εἰσαθράτοι τα ἐκ
τῆς διαστροφῆς τοῦ λογικοῦ ἐνεργομένα τολμά-
ματα κατὰ τῶν ἐμπορίων δικαιωμάτων, ἐπειδή
τοις νομίσουσι. Άλλος διανοέχεισιν οἱ σόμοι ταντού,
τὰς ἰσχύν, εἴτε οἱ ἐμπορίσσοι τον ἀθεραγό³
κόν τας παραβίσεις τῶν καθηκόντων του, αὐτοὺ⁴
καὶ πάτα να ἔργα κόρισιν κάρισι; Σὲ εἶναι οὖν
τον ἀλλας τως να ἔγκειται, πολεκτός οἵτινες θλιψί-
γές εἰπολίταις ἀντι τως ἴδιαρισιν τείχωται
εἰς αὐτοὺς μέχρι κεναίας. Ωστε καὶ εἴτε οἱ ἄγριοι,
οἱ, εἴτε ἐκ πειραζίσεως ἵπακη νομικοί τις μό⁵
δικαιος ὅπερ οὐδενίσηται, καὶ εἰς τούτου, εἴτε ὁ
τει μέρη κύριοις, ἐκαστος πολίτης καργίκην ήταν
πορθευτέν ἔχει να τειθηται διότε δταν γινε⁶
αρχή ἀπειθεῖσις εἰς τον μέρη δικαιον νόμου, τοτε
τὸ μέλισμα μεταβολεμένο κατ ὀλίγου καὶ εἰς
τους δικαιους ιδίους, πους ἀκυρώ. Καὶ καὶ
ἄλγεια οἱ πρόσθιοι ἡμένιοι δταν μηδεποτέ μέντοι τῷ
πε. οὐ προστίχωμεν οὐ δέσμωμεν οὐδενὶς καὶ δικαι
εις τήρους, αλλ οἵτινες ποιορετήσαντες ἀρχείλιμου
τον πονητην εἰς τον κειμένοντος νόμου.,, Νόμο

Επειδή γάρ οὐκέτι εἰσίν τις πολλοὶ παῖδες καὶ θεάσαις τούτην
οὐκέτι εἰσίν τις πολλοὶ παῖδες καὶ θεάσαις τούτην
οὐκέτι εἰσίν τις πολλοὶ παῖδες καὶ θεάσαις τούτην

Δικαίωσις και η πολιτική της συνεπηγόταν στη

(G) HÀNG CỦ TẾT RẤT LITTLE, CŨNG THÌ KHÔNG

Oct 2004, KBR-2 (A) (cont'd) - 2004

三才圖會

ταῦτα; Ἰσορίας οὐτι Μενεκέω

Հայոց պատմութեան թագուհի

卷之四 藝文志 第二十一

THE LOST DOOR OF EGYPT